

mellem den daværende Indenrigsminister og Finansudvalget, som gik ud paa, at herefter skulle Telegramtaksterne ikke kunne administrativt ordnes, det skulde kun kunne ske, efter at der var opnaaet Enighed med Rigsdagen derom. Dette Standpunkt har jeg indtaget, og det er mig ligefrem, tør jeg sige, en Skyldighed at fremkomme med Forslag til Ordning af dette, det har man altid forudsat, vilde ske. Den Takst, som nu sættes, klager man over, er saa overordentlig høj. Der er allerede gjort opmærksom paa, at det er den samme, der findes i Sverige og Norge, og jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at det er ingen absolut Forhøjelse, det kommer an paa, hvor mange Ord man bruger, og i mangfoldige Tilfælde vil man kunne nøjes med et saadant Antal Ord, at Taksten ikke bliver højere end nu. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Wrondes) mente, at de, som sjældnest telegraferede, vilde være dem, der kom til at bruge flest Ord. Jeg indrømmer, at Gratulationstelegrammer, Telegrammer paa Vers og den Slags Ting, som man en Gang imellem faar at se, vilde blive dyrere, men jeg tror, at det vil stille sig saaledes, at kun de, der ikke bryde sig om det, vilde komme til at bruge mange Ord, de, der i Virkeligheden ønske at være økonomiske i Telegraferingen, vilde nok finde paa omtrent at komme igennem med 10 Ord, og kunne de det ikke, saa er det jo dog ikke nogen stor Takstforhøjelse. Spørgsmaalet maa altsaa synes jeg, stilles saaledes: Har Folketinget nogen Sinde bifaldet den nuværende Telegramtakst paa 50 Ore? — Det benægter jeg, og deri skal ingen kunne modtage mig. Det kan være, at der har været Folk, som have ønsket en Forandring ogsaa den Gang, men det har altid henstaaet som et Spørgsmaal imellem vedkommende Ministerium og Rigsdagen at komme til en Takst, som Rigsdagen vilde give sit Bifald til, og det har jeg søgt at gennemføre for saa vidt, tør jeg sige, ganske loyalt, og jeg kalder Taksten for hensigtsmæssig. Nu kan jeg meget godt forstaa, at der er gjort en Række af Indvendinger, f. Eks. fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), hvis Vægt og Betydning jeg ingenlunde underkender, men der kan virkelig ogsaa siges noget for det her foreslaaede, det er ingen urimelig Takst. Det Spørgsmaal, som de Herrer særlig beskæftigede sig med, er det: Skal Telegrafvæsenet bære sig, være en Indtægtskilde? Det har aldrig nogen forlangt, hverken for Post- eller for Telegrafvæsenet. For Postvæsenet stiller det sig saaledes, at der omtrent er Balance, og efter at

Sandsynlighed vil dette Budget blive vedtaget med Balance. Et Par Aar har der endog paa Postvæsenets Regnskab været Overskud, hvor man paa Budgettet har vedtaget Understud. Jeg tror nu heller ikke, at man kan stille den Fordring til Telegrafvæsenet, at der skal være absolut Balance, og den har man heller aldrig stillet, men det er hensigtsmæssigt og naturligt at stille Sagen saaledes, at Post- og Telegrafvæsenet saa vidt muligt, saa vidt det kan lade sig gøre inden for rimelige Grænser og med rimelige Takster, skal dække sig selv. Det er det naturlige Standpunkt, og det har al Tid været Folketingets Standpunkt. Det er naturligtvis ikke dermed sagt, at det er nogen absolut Fordring, at de skulle dække sig, den Fordring kan ingen stille, og det ville de heller ikke komme til ved dette Forslag, men det har altid været Hovedsynspunktet, at de, der bruge saadanne Institutioner som Telegraf- og Postvæsenet, bør betale saaledes, at der er Sandsynlighed for, at det nogenlunde kan balancere, og det synes mig at være et høist naturligt Standpunkt. Det er Statskassen, som kommer til at give Tilskud til Telegrafvæsenet, og det har den gjort i flere Aar. Hvorledes man kan komme til et saadant Standpunkt, at man kan sige: Skal der nu paalægges ny Skatter? — gaar ganske vist over min Forstand. Ved at forhøje Telegramtaksten paalægger man jo ikke nogen ny Skat. Nej, hvis man forøger Underbalancen paa Telegrafvæsenet, saa maa Befolkningen betale, saa skal det udredes af Statskassen, og saa bliver det i hvert Fald et større Forbrug af Statsmidler. Det er det ene Synspunkt, det er mig ganske uforstaaeligt. Det andet Synspunkt er, at man skænker Regeringen 100,000 Kr. ved at vedtage denne Takst, og det er mig ikke meget mere forstaaeligt, maa jeg tilstaa. Det er ganske sikkert, at Statskassen kommer til at spare det Tilskud af 100,000 Kr., hvis vi kommer ind paa Telegramtaksten, men det er ikke anderledes at forstaa, end det er i saa mange Tilfælde og ved saa mange Institutioner, at det, der dækkes ved, at Institutionen benyttes, og ved at der betales for dens Benyttelse, sparer Statskassen. Hvorledes kunne d'Her., som indtage dette Standpunkt, med god Samvittighed have stemt for Nedsættelser paa Jærnbane- og Postbudgettet? Der skænker man jo ogsaa Regeringen eller Ministeren en hel Del Midler. Hvis det skal være Synspunktet for Behandlingen, at det, der spares paa Finansloven, skænker man Regeringen eller Ministeren, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes For-